

Torah box initiation au Talmud Cours 13

(וואינה צריכה חליצה משימות" à "חולצת" de "רש"י, "הרי זה גט" , à "מתיב רב חנינא" , de קידושין דף ס. גמ')

Vocabulaire du cours 13:

Elle fait le déchaussement ('Halitsa)	חולצת
Elle fait le Lévirat (Yboum)	מתייבמת
Elle est liée	זקוקה
Un lien	זיקת
Il aide	מסייעא
Qui est-ce ?	מני
Moi	אנא
Nous	אנו
Un reste	שיורא , שיוור
Est-ce-que ? qui ?	מי
Un décret	גזירה
La Torah	רחמנא

נפשיהו (ביש)
דפריס, ובדפרי
[כ] ציל ואנא
וכיה בדפריס,
[אנ]: ג ציל
[כיש] וכן
ובין יבופי
תתיבם:
ויס נוסף דתנן
אם מתי
ואתמר (ביש)
[ד] דפרי
תרא: [ז] דפריס
גא הו חוזה:
י ניהו, דפריס
י טהו, בדפריס
הרבה ורובם:
דהם (באיהם):
לא שריי
בבאיהם:

דפי רש"י
ואחר מיתה
גו גט. מספק לן
הו מיהו אף
מין שמה נקיים
ונמלה שיהו גט
נחונמו או מרה
ר ממהי דלמר
אמר לאחר מיתה
גט ויהי כלום
גב ממהי איהא
מיהו איהא
מיהו אכל הכא
מוממר הכי ולי
איהא גמלה ה"ל לממר
אם מהו חוציצת.
איה גט. ויא
מיהו. שמה גט
איה לה גרושת אחי
עליה ככרת האיל
איה גישוי עב.
כך אמר מעבדו
ו אם אמות או
הדר קא הדר מיה
לאחר מיתה הלך
מק מגרשה ואם
היה וקלה קדושין
איה גט משיבם.
למה לא היו

דמנאה כלל וממה נפסק אמנעי לא
הו קידושין: אברה לך כה. דהא
ליכא למימר טעמא דר' יוחנן משום
דקסבר שתי לשונות נמשמע ומסקפא
ליה לגבי האי גמרא במנאה ולגבי האי
במורה דאם קן לא שייך למיחמי
תוספין דאין מפיסה אלא באחד מהן ואין
הוא דלא ידעין הי וניהו¹ ומדקתמי
תוספין משמע דקבירא ליה שם זה
גד קדושין לכולהו: דשוו נפשיהו
כי שרנא ד'יבני. המסדר למימס
ורכז² כוץ שיה אינו מסדר ממש וזו
על זו דל"כ הכי שורה החלוטה
נופלת ומצירתה אחריה אלא מסדר
תמילה זו אלל זו וחוזר ומסדר עליה
שורה אחרת ועומן החלוטה משוכה
למון כדי שיסאר ריח במתחונה להיות
שניה יושבת מקצתה עליה ומקצתה
על שאללה ונשאר ריח גס בשניה
להיות שלישית מקצת עליה וכן כולם
הכא נמי כל אחד מאלל מקום זמן
פני לקדושין ותפסו כולן לאוסרה:
חוציצת. שמה אינו גט וחוקקה ליבם:
ואם מתייבמת. שמה גט הוא והוא
לה גרושת אחי והכי היא לו ככרת
שאין עליה זיקת יבם: דא בני רבנן
דיא. דמסקפא להו אי מנאה אי
חורה: גיטא דשייר ביה לא כלום
דיא. דרמננא אמר (דבריס דה)
כריתות: אם מתי. פשיטא לן דמנאה
הוא והו גיטא למפרע לכשינמות:
דרי זה גט. ואינה לריכה חלוטה
משינמות: אמו מהיום ולאחר מיתה.
דפשיטא לרבי יוחנן דשיורה הוא ולא
הו גט כלל: ומשני אם אתה מצריכה חליצה אתו נמי ייבומה. דלמר מדלכרובה חלוטה קים להו לרבנן דלאו גיטא הוא ולא
לישומי גרושה והיא ככרת ופרכין הכא נמי במהיום ולאחר מיתה גיטא דלאו חלוטה שאלל אמה אומר חולטת מתייבמת ומשני מתייבם

ד' אסי אסברה קך טעמא דרבי יוחנן
שוו נפשיה¹ כי שרנא ד'יבני דכל חד וחד
רוחא לחבריה שבק מתיב רב חנינא² מהיום
ולאחר מיתה גט ואינו גט³ ואם מת חולצת
ולא מתייבמת בשלמא לרב מטייעא ליה
לשמואל נמי הא גמי רבנן היא ואנן⁴ דאמרי
כרבי אלא לר' יוחנן דאמר שיורא הו כל
גיטא דמושייר בה ולא כלום הוא יבומי
מייבם⁵ אמר רבא גט להוציא ומיתה להוציא
מה ששייר גט גמרתו מיתה אמר ליה אביי
מי דמי גט מוציאה מרשות יבם מיתה
מכנסה לרשות יבם אלא אמר אביי התם
טעמא מאי גזירה משום מהיום אם מתי⁶
הרי זה גט ונגזור מהיום אם מתי דתחלוץ
אמו מהיום ולאחר מיתה⁷ אם אתה אומר חולצת מתייבמת הכא נמי אם
אתה אומר חולצת מתייבמת תתייבם ואין בכך כלום הששא רבנן הוא:
מתני' האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זו
הרי זו מקודשת והוא יתן על מנת שאתן לך מוכאן ועד ל' יום נתן לה
בתוך שלשים מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ע"מ שיש לי מאתים זו
הרי זו מקודשת ויש לו על מנת שאראך מאתים זו הרי זו מקודשת ויראה
לה ואם הראה על השלחן אינה מקודשת: **גמ'** איתמר רב הונא אמר
הוא יתן רב יהודה אמר לכשיתן רב הונא אמר 'והוא יתן תנאה הו מקיים
תנאה ואויל רב יהודה אמר לכשיתן לכי יהיב הו קדושי השתא מיהא לא
הו קדושי מאי בנייהו איכא בנייהו שפשמיה ידה וקבלה קדושין מאחר
לרב הונא לא הו קדושי לרב יהודה הו קדושי ותנן נמי גבי גיטין כי
האי גוונא⁸ האומר לאשה הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זו הרי
זו מגורשת והיא תתן איתמר⁹ רב הונא אמר והיא תתן רב יהודה אמר
לכשתתן רב הונא אמר והיא תתן תנאה הו מקיימא תנאה ואולה רב
יהודה אמר לכשתתן לכי יהיבה ליה הוא דהו גט השתא מיהא לא הו גט
מאי

הו גט כריתות כיון דשייר זה ולא
נהירא דאם כן תקשי ליה מקדושין
גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו
מאה תוספין זה כיון דמשיר לאו
כלום הוא דהא איתקש הוה ליה¹⁰
לך נראה לומר דודאי בני האי גוונא
הו כריתות אלא ה"פ כל גיטא
דמשיר זה לאו כלום הוא כיון שאינו
יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה
אזי גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה
בקדושין אם אמר מהיום ולאחר מיתה
דאינה מקודשת והיא דלמר מהיום
ולאחר ל' יום מקודשת דהא קדושין
תוספין זה אחר ל' כמו לפני ל':
איכא
אמו מהיום ולאחר מיתה⁷ אם אתה אומר חולצת מתייבמת הכא נמי אם
אתה אומר חולצת מתייבמת תתייבם ואין בכך כלום הששא רבנן הוא:
מתני' האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זו
הרי זו מקודשת והוא יתן על מנת שאתן לך מוכאן ועד ל' יום נתן לה
בתוך שלשים מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ע"מ שיש לי מאתים זו
הרי זו מקודשת ויש לו על מנת שאראך מאתים זו הרי זו מקודשת ויראה
לה ואם הראה על השלחן אינה מקודשת: **גמ'** איתמר רב הונא אמר
הוא יתן רב יהודה אמר לכשיתן רב הונא אמר 'והוא יתן תנאה הו מקיים
תנאה ואויל רב יהודה אמר לכשיתן לכי יהיב הו קדושי השתא מיהא לא
הו קדושי מאי בנייהו איכא בנייהו שפשמיה ידה וקבלה קדושין מאחר
לרב הונא לא הו קדושי לרב יהודה הו קדושי ותנן נמי גבי גיטין כי
האי גוונא⁸ האומר לאשה הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זו הרי
זו מגורשת והיא תתן איתמר⁹ רב הונא אמר והיא תתן רב יהודה אמר
לכשתתן רב הונא אמר והיא תתן תנאה הו מקיימא תנאה ואולה רב
יהודה אמר לכשתתן לכי יהיבה ליה הוא דהו גט השתא מיהא לא הו גט
מאי

תנאים ר"י חוקן
איה צריכה גט.
כרמפרש ממה נפסק
משמע הכי ומשמע הכי
(א) כלומר איכא איניש
דאמר משום תנאה ואיכא
דאמרי משום חוזה
משום תורה ואמצעי
משום תנאה נמצא
שקדושי אמצעי חלו תבך
שקדושי וחבני נמי גיטא
מאמצעי קפיל דמילתא
פשיטא לה דכבולוהו אמרי
ליה משום תנאה [אן]
משום חוזה הלכך איני
גט מאמצעי: טעמיה
דרי' יוחנן. פי' דטריקאמר
תוספין ודאי לא הו
טעמיה דרי' יוחנן דהאי
לישנא משמע תנאה
ומשמע חוזה דלהאי
טעמא אין הקדושין אלא
לאחר ואין אנו יודעים מי
הוא ומספק צריכה גט
ליכולם אבל תוספין
משמע שכל א' או כנא
מקום פניו ויש בו צד
קדושין לה לאמרה.
וקשיא לן ותיבן מציעו
קדושין בעולם שלא
ישפטו בבילה (קדושי)
[אשתן] שאם לא קדשה
כולה אשה אמר רחמנא
ולא חצי אשה. מיה נראה
דקסבר ר' יוחנן שהאומר
לאשה הרי את מקודשת
לי חרין ספלוני שמקודשת
כיון מספק דאני דבני גט
לא הו גט התם הוא
דבעינן כריתות אבל הכא
קנין בעינן והא איכא.
ואני דבעי לה רבי אבא
כפי המגרש ופשיט דאינה
מקודשת דאתקש הוה
ליציאה וכי הוי דבני גט
חרין ספלוני אינה מגורשת
היי בקדושין חרין ספלוני
אינה מקודשת. ר' יוחנן
לא טיל הכי דהיי אשכחן
לר' יוחנן פ' האיש מקדש